Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941 | Ausgegeben zu Krakau, den 19. Juli 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 19 lipca 1941 r. | Nr. 64

Inhalt / Treść

Verordnung

über die Aufhebung der Verordnung über die Getreidewirtschaft im Wirtschaftsjahr 1940/41 vom 1. August 1940.

Vom 16. Juli 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Die Verordnung über die Getreidewirtschaft im Wirtschaftsjahr 1940/41 vom 1. August 1940 (VBlGG. I S. 237) tritt mit Ablauf des 19. Juli 1941 außer Kraft.

Krakau, den 16. Juli 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie

w sprawie uchylenia rozporządzenia o gospodarce zbożem w roku gospodarczym 1940/41 z dnia 1 sierpnia 1940 r.

Z dnia 16 lipca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Rozporządzenie o gospodarce zbożem w roku gospodarczym 1940/41 z dnia 1 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 237) traci z upływem dnia 19 lipca 1941 r. moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 16 lipca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung

über die Getreide- und Futtermittelwirtschaft im Wirtschaftsjahr 1941/42.

Vom 17. Juli 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im General-

Zarządzenie

o gospodarce zbożem i paszą w roku gospodarczym 1941/42.

Z dnia 17 lipca 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym

gouvernement vom 23. November 1939 (VBlGG. S. 63) bestimme ich:

§ 1

Geltungsbereich.

Dieser Anordnung unterliegen alle Betriebe,

1. die Getreide (Roggen, Weizen, Gerste, Hafer, Buchweizen, Hirse, Gemenge, Reis, Mais, Dari usw.), Hülsenfrüchte (Erbsen, Bohnen, Linsen, Wicken, Peluschken, Lupinen usw.), Ölfrüchte (Raps, Rübsen, Mohn, Senf, Lein, Hanf usw.), Heu oder Stroh erzeugen (Erzeugerbetriebe),
2. die Getreide, Hülsenfrüchte oder Ölfrüchte bearbeiten, Erzeugnisse aus Getreide oder Hülsenfrüchten oder Futtermittel herstellen, Getreide, Hülsenfrüchte oder Erzeugnisse aus Getreide oder Hülsenfrüchten oder Futtermittel lagern oder Brot, andere Backwaren oder Teigwaren herstellen (Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebe),
3. die Getreide, Hülsenfrüchte oder Ölfrüchte, Futtermittel, Heu oder Stroh, Erzeugnisse aus Getreide oder Hülsenfrüchten, Brot, andere Backwaren oder Teigwaren verteilen (Handelsbetriebe).
   Als Handelsbetriebe gelten auch die Unternehmungen von Vermittlern (Agenturen, Kommissionären, Maklern).

§ 2

Ablieferungspflicht.

(1) Die Erzeugerbetriebe sind verpflichtet, auch über eine etwa festgesetzte Mindestablieferungsmenge hinaus, abzuliefern:

1. das gesamte Getreide sowie die gesamten Hülsenfrüchte, soweit sie nicht im Rahmen der hierfür zugelassenen Sätze im eigenen landwirtschaftlichen Betrieb zur menschlichen Ernährung, als Deputat oder zu Saatzwecken und zur Fütterung an die zum Betrieb gehörigen Tiere erforderlich sind,
2. die gesamten Ölfrüchte, soweit sie nicht zur Aussaat im eigenen Betrieb benötigt werden.

(2) Die Ablieferung der im Abs. 1 genannten Erzeugnisse darf nur an die Betriebe und Personen erfolgen, die vom Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) zum Aufkauf dieser Erzeugnisse beim Erzeuger zugelassen sind. Die Bestimmungen der Verordnung über den Erwerb von gewerblichen Unternehmen, Betrieben und Anteilsrechten im Generalgouvernement vom 23. April 1940 (VBlGG. I S. 171) bleiben unberührt.

(3) Die von den nach Abs. 2 zugelassenen Betrieben und Personen erfaßten Erzeugnisse sind nach Maßgabe der Anordnung vom 5. August 1940 (VBlGG. II S. 425) der Landwirtschaftlichen Zentralstelle anzudienen.

(4) Jede Ablieferung der im Abs. 1 genannten Erzeugnisse ist vom Käufer durch Ausstellung einer Ablieferungsbescheinigung zu bestätigen. Die Ablieferungsbescheinigung ist in dreifacher Ausfertigung auszustellen. Die erste Ausfertigung hat der Käufer unverzüglich an die für den abliefernden Erzeuger zuständige Kreisstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle einzusenden. Die zweite Ausfertigung wird dem Erzeuger ausgehändigt. Die dritte Ausfertigung ist vom Käufer

Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) postanawiam:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

Niniejszym zarządzeniem objęte są wszystkie zakłady,

1. które produkują zboże (żyto, pszenicę, jęczmień, owies, tatarkę, proso, mieszankę, ryż, kukurydzę, durę itd.), płody strączkowe (groch, fasolę, soczewicę, wykę, peluszkę, łubin itd.), płody oleiste (rzepak, rzepik, mak, gorczycę, len, konopie itd.), siano lub słomę (zakłady wytwórcze),
2. które zajmują się obróbką zboża, płodów strączkowych lub oleistych, które wyrabiają przetwory ze zboża lub płodów strączkowych albo paszę, które składają zboże, płody strączkowe lub przetwory ze zboża lub z płodów strączkowych albo paszę, które zajmują się wypiekiem chleba, innego pieczywa lub innych wyrobów z ciasta (zakłady obrabiające i przetwórcze),
3. które zajmują się rozdziałem zboża, płodów strączkowych lub oleistych, paszy, siana lub słomy, przetworów ze zboża lub płodów strączkowych, chleba, innego pieczywa lub innych wyrobów z ciasta (zakłady handlowe).
   Do zakładów handlowych zalicza się również przedsiębiorstwa pośredników (agentury, komisantów, maklerów).

§ 2

Obowiązek dostarczenia.

(1) Zakłady wytwórcze są obowiązane dostarczyć także ponad ewentualną minimalną ilość dostawy:

1. wszelkie zboża oraz wszelkie płody strączkowe, o ile nie są potrzebne w ramach do tego dopuszczonych norm we własnym zakładzie rolniczym do odżywiania ludzi, jako deputat, do celów zasiewu lub jako pasza dla należących do zakładu zwierząt,
2. wszelkie płody oleiste, o ile nie są konieczne do zasiewu we własnym zakładzie.

(2) Dostawa wymienionych w ust. 1 produktów rolnych nastąpić może tylko do tych zakładów lub osób, które przez Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) dopuszczone są do zakupu tych produktów u wytwórcy. Postanowienia rozporządzenia o nabywaniu przemysłowych przedsiębiorstw, zakładów i praw udziałowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 171) pozostają nienaruszone.

(3) Wszelkie produkty rolne, ujęte przez dopuszczone na podstawie ust. 2 zakłady i osoby, należy stosownie do zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 425) zaofiarować Centralnemu Urzędowi Rolniczemu.

(4) Każdą dostawę wymienionych w ust 1 produktów winien kupujący potwierdzić przez wystawienie poświadczenia dostawy. Poświadczenie to należy wystawić w trzech egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz winien kupujący niezwłocznie przesłać właściwej dla dostarczającego wytwórcy Placówce Powiatowej Centralnego Urzędu Rolniczego. Egzemplarz drugi otrzymuje wytwórca. Trzeci egzemplarz zachowuje kupujący. Poświadczeń dostawy należy nabyć w placówce, wskaza-

aufzubewahren. Die Ablieferungsbescheinigungen sind bei der vom Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) bestimmten Stelle zu beziehen.

§ 3

Mindestablieferungsmenge.

Die nach § 2 Abs. 1 Nr. 1 festzusetzende Mindestablieferungsmenge wird vom Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) bestimmt.

§ 4

Gütevorschriften.

Als handelsüblich gelten

1. Getreide, Hülsenfrüchte und Rauhfutter, die als gute, gesunde und trockene Ware von durchschnittlicher Beschaffenheit der Ernte anzusehen sind,
2. Ölfrüchte, die als gute, gesunde und reine Ware von durchschnittlicher Beschaffenheit der Ernte anzusehen sind, einen Wassergehalt von nicht mehr als 14 v. H. und fremden Besatz von nicht mehr als 3 v. H. aufweisen.

§ 5

Verkauf und Verwendung.

Roggen, Weizen, Gerste, Hafer, Hülsen- und Ölfrüchte dürfen nur für den Zweck veräußert oder verwandt werden, für den sie erworben sind.

§ 6

Futtergetreide.

(1) Futtergetreide ist das zu Futterzwecken bestimmte Getreide, insbesondere Futtergerste, Futterhafer — auch in geschrotetem, gestutztem oder gequetschtem Zustand — einschließlich Gemenge dieser Getreidearten (gewachsenes Futtergetreidegemenge).

(2) Die für Futtergetreide maßgebenden Bestimmungen gelten entsprechend auch für alle zu Futterzwecken bestimmten Hülsenfrüchte, einschließlich gewachsenem Gemenge von Hülsenfrüchten und Getreide (Mischfrucht).

§ 7

Getreide für Verarbeitungsbetriebe.

(1) Für die Betriebe, die Getreide verarbeiten, wird eine Jahresverarbeitungsmenge festgesetzt. Die Höhe der Jahresverarbeitungsmenge und der Mengen, die monatlich verarbeitet werden dürfen, wird von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) jeweils festgesetzt.

Die Festsetzung der Jahresverarbeitungsmenge erfolgt unter Zugrundelegung des Umfanges der bisherigen Verarbeitung nach Maßgabe des wirtschaftlichen Bedürfnisses.

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) kann die Befugnisse des Abs. 1 auf den Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) übertragen.

(3) Der An- und Verkauf von Getreide zu anderen Zwecken als zur Herstellung von Mehl ist nur auf Grund eines Bezugscheines zulässig.

(4) Verarbeitungsbetriebe, die selbsterzeugtes Getreide zu anderen Zwecken als zur Herstellung von Mehl verarbeiten, erhalten für diese Mengen keine Bezugscheine. Die Verarbeitung ist jedoch nur im Rahmen der festgesetzten Jahresverarbeitungsmenge zulässig.

nej przez Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 3

Minimalna ilość dostawy.

Minimalną ilość dostawy, która według § 2 ust. 1 winna być ustalona, wyznacza Szef Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 4

Przepisy kwalitatywne.

Jako przyjęte w handlu uważa się

1. zboże, płody strączkowe, paszę objętościową, które uznać należy za dobry, zdrowy i suchy towar o przeciętnej jakości zbioru,
2. płody oleiste, które uznać należy za dobry, zdrowy i czysty towar o przeciętnej jakości zbioru, o zawartości wilgoci nie ponad 14%, a obcych domieszek nie ponad 3%.

§ 5

Sprzedaż i zużycie.

Żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, płodów strączkowych i oleistych wolno tylko do tego celu zbyć lub zużyć, do którego ich nabyto.

§ 6

Zboże pastewne.

(1) Zbożem pastewnym jest zboże przeznaczone na paszę, w szczególności jęczmień pastewny, owies pastewny — również w stanie śrutowanym, przyciętym lub gniecionym — oraz wyhodowane mieszanki tych zbóż (wyhodowane mieszanki zboża pastewnego).

(2) Postanowienia, miarodajne dla zboża pastewnego, obowiązują odpowiednio również odnośnie do wszelkich pastewnych płodów strączkowych włącznie z wyhodowaną mieszanką płodów strączkowych i zboża (płody mieszane).

§ 7

Zboże dla zakładów przetwórczych.

(1) Dla zakładów, przerabiających zboże, wyznacza się roczny kontyngent przetwórczy. Wysokość rocznego kontyngentu przetwórczego oraz ilości, które wolno przerabiać miesięcznie, ustala każdorazowo Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

Ustalenie rocznego kontyngentu przetwórczego następuje na podstawie ilości przeróbki dotychczasowej stosownie do zapotrzebowania gospodarczego.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) może uprawnienia ust. 1 przelać na Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(3) Zakup i sprzedaż zboża na inne cele niż mączno-przetwórcze dopuszczalne są tylko na podstawie kartki nabywczej.

(4) Zakłady przetwórcze, które własne wyprodukowane zboże przerabiają na inne cele niż mączno-przetwórcze, nie otrzymują na te ilości kartek nabywczych. Przeróbka jest jednakże dopuszczalna tylko w ramach rocznego kontyngentu przetwórczego.

§ 8

Braugerste.

(1) Als Braugerste (zur Herstellung von Gerstenmalz zu Brauzwecken) darf nur Sommergerste verwandt werden. Der Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) kann zweizeilige Wintergerste zur Verarbeitung zu Braumalz zulassen.

(2) Als Braugerste kommen nur solche Gersten in Betracht, die nicht mehr als 5 v. H. Ausputz und Sortiergerste aus 2,5×2,8 mm Sieb und einen Vollgerstenanteil von mindestens 60 v. H. enthalten. Die Gerste muß eine für den Jahrgang normale Keimfähigkeit aufweisen.

(3) Als „Braugerste von besonderer Beschaffenheit" gilt Sommergerste, die den obigen Gütevorschriften entspricht, einen Vollgerstenanteil von 80 v. H., weniger als 3 v. H. Ausputz und Sortiergerste und nicht mehr als 2 v. H. halbe Körner aufweist.

(4) Die Bestimmungen des § 7 finden auf Braugerste entsprechende Anwendung.

§ 9

Hafernährmittel.

Hafernährmittel dürfen nur in Packungen von 1/4 und 1/2, 1 und 2 kg in den Verkehr gebracht werden. Aus der Packung müssen der Name und Ort des Herstellungsbetriebes sowie der Verbraucherpreis der in der Packung befindlichen Menge ersichtlich sein. Jeder Verkauf von losen Hafernährmitteln ist ab 1. Oktober 1941 verboten.

§ 10

Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatzstoffe.

(1) Die gewerbsmäßige Herstellung von Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatz ist nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) zulässig.

(2) Betriebe, die nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatz gewerbsmäßig herstellen wollen, haben bis zum 1. Oktober 1941 einen Antrag auf Zulassung bei der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) einzureichen.

(3) Die gewerbliche Verarbeitung von Getreide zu Kaffee-Ersatz oder Kaffee-Zusatzstoffen (Rösten) gegen Bar- oder Naturallohn (Lohn- und Umtauschrösterei) ist verboten.

(4) Zur Verarbeitung zu Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatzstoffen dürfen nur hierzu ausdrücklich zugelassene Rohstoffe verwendet werden. Die Vorschriften des § 7 finden Anwendung.

(5) Das zur Herstellung von Kaffee-Ersatzstoffen und Kaffeezusatzstoffen bestimmte Getreide muß von gesunder und geruchfreier Beschaffenheit sein. Vom verarbeitenden Betrieb ist es durch Putzen, Sieben, Waschen, Weichen oder Dämpfen vor dem Rösten sorgfältig vorzubehandeln.

(6) Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatz dürfen nur als gepackte Ware in den Verkehr gebracht werden. Aus der Packung müssen Gewicht, der Name und Ort des Herstellungsbetriebes sowie der Verbraucherpreis ersichtlich sein.

§ 8

Jęczmień browarniany.

(1) Jako jęczmień browarniany (do wyrobu słodu jęczmiennego na cele browarniane) używać wolno tylko jęczmienia jarego. Szef Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) dopuścić może dwurzędowy jęczmień ozimy do przeróbki na słód browarniany.

(2) Jako jęczmień browarniany uważa się tylko te jęczmiona, które nie zawierają więcej jak 5% odpadu i jęczmienia wysortowanego na sicie o wymiarach 2,5 × 2,8 mm, a zawierają przynajmniej 60% pełnowartościowego jęczmienia. Jęczmień musi wykazać normalną dla danego roku zdolność kiełkowania.

(3) Jako „jęczmień browarniany szczególnej jakości" uważa się jęczmień jary, który odpowiada powyższym warunkom jakościowym, zawiera 80% pełnowartościowego jęczmienia, mniej niż 3% odpadu i wysortowanego jęczmienia oraz nie więcej jak 2% połówek.

(4) Postanowienia § 7 stosuje się odpowiednio do jęczmienia browarnianego.

§ 9

Owsiane artykuły spożywcze.

Owsiane artykuły spożywcze wolno dopuścić do obrotu tylko w opakowaniach po 1/4, 1/2, 1 i 2 kg. Na opakowaniu winny być uwidocznione firma i siedziba zakładu wytwórczego oraz cena konsumpcyjna zawartej w danej paczce ilości. Sprzedaż owsianych artykułów spożywczych luzem jest od dnia 1 października 1941 r. zakazana.

§ 10

Namiastki kawy i domieszki kawy.

(1) Wyrób przemysłowy namiastek i domieszek kawy dozwolony jest tylko za zezwoleniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Zakłady przemysłowe, które po wejściu w życie niniejszego zarządzenia zamierzają wyrabiać namiastki i domieszki kawy, winny do dnia 1 października 1941 r. o dopuszczenie postawić wniosek do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

(3) Przemysłowy przerób zboża na namiastki i domieszki kawy (palenie) za zapłatą gotówką lub w naturze (palenie za zapłatą lub na wymianę) jest wzbroniony.

(4) Do przeróbki na namiastki i domieszki kawy wolno używać tylko surowców wyraźnie na ten cel dopuszczonych. Przepisy § 7 mają zastosowanie.

(5) Zboże, przeznaczone do wyrobu namiastek i domieszek kawy, musi być zdrowe i bez zapachu. Zakład przetwórczy winien zboże przed paleniem starannie przygotować przez oczyszczenie, przesianie, płukanie, wymoczenie lub wyparzenie.

(6) Namiastki i domieszki kawy wolno dopuścić do obrotu tylko jako towar opakowany. Na opakowaniu winny być uwidocznione waga, firma i siedziba zakładu wytwórczego oraz cena konsumpcyjna.

§ 11

Allgemeine Vorschrift für Mühlen.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) setzt für jede Handelsmühle eine Verarbeitungsmenge für Brotgetreide fest. Die Vermahlung von Brotgetreide über die festgesetzte Verarbeitungsmenge hinaus ist den Handelsmühlen verboten. Ausnahmen bedürfen der Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft).

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) setzt den Ausmahlungsgrad für Roggen und Weizen fest.

(3) Bei der Weizenvermahlung ist es ohne vorherige schriftliche Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) verboten, Grieß und Dunst vorwegzuziehen. Anträge auf Erteilung der Genehmigung sind über den Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) einzureichen.

§ 12

Kennzeichnung der Mahlerzeugnisse.

(1) Mahlerzeugnisse, die für Zwecke menschlicher Ernährung hergestellt werden, müssen gekennzeichnet sein. Die Kennzeichnung erfolgt bei gesackter Ware durch Anhänger und hat sofort nach der Herstellung zu erfolgen.

(2) Die Kennzeichnung ist ausschließlich auf Sackanhängern durchzuführen, die von einer von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) bestimmten Stelle zu beziehen sind.

§ 13

Sondervorschrift für Mahlerzeugnisse.

(1) Besondere Mahlerzeugnisse aus Roggen oder Weizen, die den vorstehenden Bestimmungen nicht entsprechen, dürfen nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) hergestellt, in den Verkehr gebracht, verarbeitet oder in sonstiger Weise verwendet werden. Anträge sind über den Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) einzureichen.

(2) Das Vermischen von Roggenmehl und Weizenmehl zum Zwecke des Verkaufes ist verboten. Ausnahmen sind nur mit vorheriger Genehmigung oder auf Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) zulässig.

(3) Weizengrieß und Weizendunst dürfen zur Herstellung von Brot oder anderen Backwaren weder verkauft, geliefert, noch zu diesem Zwecke bezogen oder verwendet werden.

§ 14

Behandlung der Säcke.

(1) Jeder Backbetrieb, der seine Mahlerzeugnisse in Jutesäcken oder Papiergewebesäcken geliefert erhält, ist verpflichtet, diese Säcke sofort zu entleeren und dem Verkäufer frei Empfangsstation innerhalb 10 Tagen zurückzuliefern.

(2) Wer Säcke zum Transport von Mahlerzeugnissen zurückbehält oder anderweitig verwendet, wird unbeschadet sonstiger Strafbestimmungen von der Mehlzuteilung ausgeschlossen.

§ 11

Ogólny przepis dla młynów.

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) ustala dla każdego młyna handlowego roczny kontyngent przemiału na zboże chlebowe. Przemiał zboża chlebowego ponad ustalony kontyngent przemiału jest młynom handlowym wzbroniony. Wyjątki wymagają zezwolenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) ustala normę przemiałową dla żyta i pszenicy.

(3) Przy przemiale pszenicy nie wolno odciągać bez poprzedniego pisemnego zezwolenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa) grysiku grubszego lub miałkiego (kaszki-manny). Wnioski o udzielenie zezwolenia należy postawić przez Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 12

Oznaczenie przetworów młynarskich.

(1) Przetwory młynarskie, wyprodukowane na cele wyżywienia ludzi, muszą być oznaczane. Oznaczanie przeprowadza się przy towarze workowanym za pomocą przywieszek (etykiet) i winno nastąpić natychmiast po wyprodukowaniu.

(2) Do oznaczania wolno wyłącznie używać przywieszek (etykiet), które należy nabyć w placówce, wyznaczonej przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 13

Przepis szczególny dla przetworów młynarskich.

(1) Specjalne przetwory młynarskie z żyta lub pszenicy, które powyższym postanowieniom nie odpowiadają, wolno tylko za zezwoleniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa) wyprodukować, do obrotu dopuścić, przerabiać lub w inny sposób zużytkować. Wniosek należy postawić przez Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Mieszanie mąki żytniej i pszennej w celach sprzedaży jest zakazane. Wyjątki dopuszczalne są tylko za poprzednim zezwoleniem lub na zarządzenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

(3) Grysiku pszennego grubszego lub miałkiego (kaszki-manny), nie wolno do wypieku chleba lub innego pieczywa ani sprzedawać lub dostarczać, ani do tego celu nabywać lub zużywać.

§ 14

Przepis w sprawie worków.

(1) Każdy zakład wypieku, który otrzymuje przetwory młynarskie w workach jutowych lub z tkaniny papierowej, obowiązany jest worki natychmiast wypróżnić i zwrócić dostawcy franco stacja odbiorcza w przeciągu 10 dni.

(2) Kto worki, służące do przewozu przetworów młynarskich, zatrzymuje lub na inne cele zużywa, zostaje niezależnie od zastosowania innych przepisów karnych wykluczony od dalszych przydziałów mąki.

§ 15

Sondervorschrift für Weizenbrot und Feinbackwaren.

(1) Die Herstellung von Kleingebäck (Semmeln und Brötchen) und Weißbrot aus Weizenmehl ist verboten. Der Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) kann in besonderen Fällen Ausnahmen zulassen und bestimmen, welche Bäckereien insbesondere zur Herstellung von Weißbrot für Kranke zugelassen werden. Die bisher erteilten Zulassungen verlieren mit dem 15. August 1941 ihre Gültigkeit.

(2) Backbetriebe, auch Konditoreien und Hotelbetriebe, dürfen zur Herstellung von Kleingebäck und Weißbrot sowie Feinbackwaren Weizenmehl nur auf Grund eines vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Amt für Ernährung und Landwirtschaft — ausgestellten Bezugscheines beziehen. Das gleiche gilt für Hotelbetriebe und Kaffeehäuser, die Konditoreiwaren für den eigenen Bedarf herstellen.

§ 15

Przepisy szczególne dla chleba pszennego i wyrobów pieczywa przedniego.

(1) Wyrób pieczywa pszennego (bułki i bułeczek) i chleba pszennego jest zakazany. Szef Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) może w szczególnych wypadkach zezwolić na wyjątki i postanowić, które piekarnie dopuszcza się szczególnie do wypieku białego pieczywa dla chorych. Dotychczasowe zezwolenia tracą swoją ważność z dniem 15 sierpnia 1941 r.

(2) Zakłady wypieku, także cukiernie i przedsiębiorstwa hotelowe, mogą do wyrobu białego pieczywa i chleba pszennego oraz pieczywa przedniego otrzymywać mąkę pszenną tylko na podstawie kartki nabywczej, wystawionej przez Starostę Powiatowego (Miejskiego) — Urząd dla Wyżywienia i Rolnictwa —. To samo dotyczy przedsiębiorstw hotelowych i kawiarń, które wyrabiają pieczywo dla potrzeb własnych.

§ 16

Lohn- und Umtauschmüllerei.

(1) Die Lohn- und Umtauschmüllerei ist nur solchen Mühlen gestattet, die vom Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) hierzu zugelassen sind.

(2) Lohn- und Umtauschmüllerei darf nur für Selbstversorger (Erzeuger, Deputatsempfänger), die im Besitz einer von der zuständigen Gemeindebehörde auf Antrag des Selbstversorgers ausgestellten Mahlkarte sind, für deren eigenen Haushaltsbedarf und nur in der Höhe der in der Mahlkarte freigegebenen Menge vorgenommen werden.

(3) Die zur Lohn- und Umtauschmüllerei zugelassenen Mühlen haben über die verarbeiteten oder umgetauschten Getreidemengen Bücher zu führen, aus denen Art und Menge des verarbeiteten Getreides sowie der zurückgelieferten Mahlerzeugnisse und der abgelieferten Getreidemengen (Metzgetreide) zu ersehen ist.

(4) Die Lohn- und Umtauschmühlen haben regelmäßig die einbehaltenen Getreidemengen (Metzgetreide) der nächstgelegenen Erfassungsstelle oder Handelsmühle zu melden. Die Erfassungsstelle sowie die Handelsmühle hat für den Abtransport des Metzgetreides Sorge zu tragen. Die hierzu erforderlichen Anweisungen erläßt der Distriktschef (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft).

(5) Den Lohn- und Umtauschmühlen ist der Einkauf von Brotgetreide und der Verkauf von Mahlerzeugnissen verboten. Mit Genehmigung des Distriktschefs (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) können Lohn- und Umtauschmühlen als Erfassungsstellen von Getreide aller Art für Rechnung eines zugelassenen Getreideverteilers (Genossenschaften oder Landhändler) zugelassen werden. Das für den Verteiler erfaßte Getreide ist gesondert zu lagern.

§ 16

Przemiał za zapłatą i na zamianę.

(1) Przemiał za zapłatą i na zamianę dozwolony jest tylko takim młynom, które dopuszczono do tego przez Szefa Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Przemiału za zapłatą i na zamianę wykonywać wolno tylko dla osób samozaopatrywujących się (wytwórców i deputatników), które wykażą się wystawioną przez właściwą władzę gminną na ich wniosek kartą przemiałową do pokrycia własnego zapotrzebowania i tylko w podanej w karcie przemiałowej ilości.

(3) Dopuszczone do przemiału za zapłatą i na zamianę młyny winny o przerobionych lub zamienionych ilościach zboża prowadzić książki, z których wynika rodzaj i ilość przerobionego zboża oraz zwróconych przetworów młynarskich i odebranego zboża (miarki).

(4) Młyny, trudniące się przemiałem za zapłatą i na zamianę, winny odebrane ilości zboża (miarki) zgłosić w najbliższej składnicy zbiorczej lub młynie handlowym. Składnica zbiorcza oraz młyn handlowy winny zająć się odtransportowaniem zboża (miarki). Potrzebne w tym celu zarządzenia wydaje Szef Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(5) Młynom, trudniącym się przemiałem za zapłatą i na zmianę zakazany jest zakup zboża i sprzedaż przetworów młynarskich. Za zezwoleniem Szefa Okręgu (Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa) mogą być młyny, trudniące się przemiałem za zapłatą i na zamianę, dopuszczone jako składnice zbiorcze zboża wszelkiego rodzaju na rachunek uprawnionego rozdzielcy zbożowego (spółdzielni lub kupców). Zboże, zebrane dla rozdzielcy, musi być oddzielnie składowane.

§ 17

Kleiemarktordnung.

(1) Die bei der Verarbeitung von Roggen, Weizen, Hafer oder Gerste zu Mehl anfallenden, nicht zur menschlichen Ernährung bestimmten Mahl-

§ 17

Regulamin dla obrotu otrębami.

(1) Wyroby młynarskie, pozostałe przy przemiale żyta, pszenicy, owsa lub jęczmienia na mąkę i nie nadające się do wyżywienia ludzi,

erzeugnisse dürfen nur unter Angabe der Mühlennummer und der Bezeichnung

Roggenkleie,
Weizenkleie,
Gerstenkleie oder
Haferkleie

in den Verkehr gebracht werden.

(2) Die bei der Erzeugung von Gerstengrütze, Gerstengraupen und Haferflocken anfallenden, nicht zur menschlichen Ernährung bestimmten Mahlerzeugnisse dürfen nur mit Angabe der Schälmühlennummer und der Bezeichnung

Gerstenfuttermehl oder
Haferschälkleie

in den Verkehr gebracht werden.

(3) Sämtliche Mühlen haben die in ihrem Betrieb anfallenden Kleie- und Futtermehlmengen bis zum 5. eines jeden Monats auf vorgeschriebenem Formblatt an die für die Mühle zuständige Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle anzudienen.

§ 18

Teigwaren.

(1) Teigwaren dürfen nur von den Betrieben gewerbsmäßig hergestellt werden, die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) zugelassen sind.

(2) Für die zugelassenen Betriebe wird eine Jahresverarbeitungsmenge festgesetzt. Die Bestimmungen des § 7 dieser Anordnung finden sinngemäß Anwendung.

§ 19

Buchweizen und Hirse.

Die Verarbeitung von Buchweizen und Hirse im Lohn- und Umtauschverfahren darf nur für Selbstversorger (Erzeuger, Deputatempfänger) für deren eigenen Haushaltsbedarf in Höhe der auf seiner Mahlkarte angegebenen Menge vorgenommen werden.

§ 20

Buchführungspflicht.

(1) Die im § 1 Abs. 1 Nr. 2 und 3 genannten Betriebe sind verpflichtet, laufende ordnungsgemäß und übersichtliche Bücher zu führen, die über sämtliche Geschäftsvorgänge, insbesondere über die Einzelheiten des Erwerbs, der Lagerung (getrennt nach eigenen und fremden Beständen), der Be- und Verarbeitung, der Veräußerung sowie der Vermittlung der genannten Waren Aufschluß geben. Die Bücher sind monatlich abzuschließen. Bei Lagerbüchern sind die Bestände monatlich vorzutragen.

(2) Die Bücher müssen insbesondere folgende Angaben enthalten:

Tag des Eingangs und des Ausgangs oder (bei Verarbeitungsbetrieben) des Verbrauches,
Name und Ort des Vertragsgegners,
gelieferte oder verbrauchte Menge und Art,
berechneter Preis (je 100 kg) und Frachtgrundlage,
Tag des Kaufabschlusses.

(3) Mühlen, die Roggen oder Weizen verarbeiten, haben außer den in den vorstehenden Bestimmungen genannten Büchern ein Mahlpostbuch zu führen. Dieses muß folgende Angaben enthalten:

mogą być dopuszczone do obrotu tylko pod nazwą

otręby żytnie,
otręby pszenne,
otręby jęczmienne, lub
otręby owsiane

przy równoczesnym podaniu numeru młyna.

(2) Produkty, pozostałe przy wyrobie jęczmiennej kaszy, krup jęczmiennych i płatków owsianych, a nie nadające się do wyżywienia ludzi, mogą być dopuszczone do obrotu tylko pod nazwą

jęczmienna mąka pastewna lub
łuski owsiane

przy równoczesnym podaniu numeru danej łuszczarni.

(3) Wszystkie młyny winny zgłosić wyprodukowane w swoim zakładzie otręby i mąki pastewne do dnia 5-go każdego miesiąca na przepisanym formularzu właściwej dla danego młyna Placówce Okręgowej Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 18

Wyroby z ciasta.

(1) Wyroby z ciasta wolno wytwarzać tylko tym zakładom przemysłowym, które dopuszczone są przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Zakładom dopuszczonym wyznacza się roczny kontyngent przetwórczy. Postanowienia § 7 niniejszego zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie.

§ 19

Tatarka i proso.

Tatarkę i proso wolno przerabiać za zapłatą i na zamianę tylko dla osób samozaopatrywujących się (wytwórców i deputatników) do ich własnego użytku domowego w ilościach, podanych na ich kartkach przemiałowych.

§ 20

Obowiązek prowadzenia ksiąg.

(1) Wymienione w § 1 ust. 1 p. 2 i 3 zakłady zobowiązane są do prowadzenia bieżąco prawidłowych i przejrzystych ksiąg, dających jasny pogląd na wszystkie czynności handlowe, przede wszystkim dotyczące zakupu, składowania (oddzielnie według zapasów własnych i obcych), obrabiania i przeróbki, zbytu oraz pośrednictwa w obrocie wymienionymi towarami. Książki winny być miesięcznie zamykane. W książkach magazynowych winny być zapasy miesięcznie przenoszone.

(2) Książki winny zawierać przede wszystkim następujące dane:

datę przychodu i rozchodu lub (w zakładach przetwórczych) zużycia,
nazwisko i siedzibę kontrahenta,
dostarczoną lub zużytą ilość i rodzaj,
obliczoną cenę (za każde 100 kg) i zasady przewoźnego,
datę zawarcia umowy kupna.

(3) Młyny, przerabiające żyto lub pszenicę, winny poza podanymi w powyższych postanowieniach książkami prowadzić książkę przemiałową. Książka musi zawierać:

Tag der Aufschüttung,
Menge des aufgeschütteten Getreides nach Roggen und Weizen getrennt,
Art und Menge der anfallenden Erzeugnisse.

(4) Betriebe, die Schälmühlenerzeugnisse, insbesondere Kaffee-Ersatz und Kaffee-Zusatzstoffe, Buchweizenerzeugnisse oder Teigwaren herstellen, sind verpflichtet, ein besonderes Buch zu führen, aus dem getrennt für die einzelnen Erzeugnisse alle Einzelheiten der Verarbeitung, insbesondere der Zeitpunkt und der Umfang der Herstellung (Verarbeitungsbuch) ersichtlich sind.

(5) Die Kosten für Betriebsprüfungen, die dadurch notwendig werden, daß eine Prüfung auf Grund nicht ordnungsmäßiger Führung der vorgeschriebenen Bücher oder eines sonstigen schuldhaften Verhaltens des Betriebsinhabers oder des Betriebsführers abgebrochen und in einem späteren Zeitpunkt wiederholt werden muß, können dem Betrieb auferlegt werden.

§ 21

Strafvorschrift.

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden nach Maßgabe der Verordnungen zur Ergänzung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 (VBlGG. I S. 8) und vom 24. Juli 1940 (VBlGG. I S. 228) bestraft.

§ 22

Schlußvorschrift.

Die Anordnung über den Ausmahlungsgrad bei Weizen vom 20. Januar 1941 (VBlGG. S. 9) tritt mit Ablauf des 19. Juli 1941 außer Kraft.

Krakau, den 17. Juli 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements

Körner

datę nasypu,
ilość nasypanego zboża (oddzielnie dla żyta i pszenicy),
rodzaj i ilość przypadających przetworów młynarskich.

(4) Zakłady, produkujące wyroby łuszczone, przede wszystkim namiastki kawy i domieszki kawy, wyroby tatarczane lub wyroby z ciasta, są zobowiązane prowadzić osobną książkę, w której oddzielnie dla poszczególnych wyrobów uwidocznione są wszystkie szczegóły przeróbki, w szczególności okres i rozmiar produkcji (książka przeróbki).

(5) Jeżeli wskutek nieprawidłowego prowadzenia przepisowych ksiąg lub innego przewinienia właściciela lub kierownika zakładu nastąpi przerwa w badaniu ksiąg i badanie te w późniejszym terminie muszą być wznowione, to kosztami stąd wynikającymi można obciążyć dany zakład.

§ 21

Przepisy karne.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu zarządzeniu podlegają karze stosownie do rozporządzenia celem uzupełnienia rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8) oraz z dnia 24 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 228).

§ 22

Przepis końcowy.

Zarządzenie o stopniu przemiału pszenicy z dnia 20 stycznia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 9) traci z upływem dnia 19 lipca 1941 r. swą moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 17 lipca 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Körner

Anordnung

über die Andienungspflicht für Getreide und sonstige landwirtschaftliche Erzeugnisse.

Vom 17. Juli 1941.

Auf Grund des § 13 Abs. 1 der Dritten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940 (VBlGG. II S. 21) in Verbindung mit § 2 Abs. 3 der Anordnung über die Getreide- und Futtermittelwirtschaft im Wirtschaftsjahr 1941/42 vom 17. Juli 1941 (VBlGG. S. 419) ordne ich an:

§ 1

Die Andienung der gemäß § 3 der Dritten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940 (VBlGG. II S. 21) in Verbindung mit § 1 der Anordnung vom 5. August 1940 (VBlGG. II S. 425) der Landwirtschaftlichen Zentralstelle anzudienenden Erzeugnisse ist an die zuständige Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle zu richten.

Zarządzenie

w sprawie obowiązku zaofiarowania zboża i innych produktów rolnych.

Z dnia 17 lipca 1941 r.

Na podstawie § 13 ust. 1 trzeciego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 21) w połączeniu z § 2 ust. 3 zarządzenia o gospodarce zbożem i paszą w roku gospodarczym 1941/42 z dnia 17 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 419) zarządzam:

§ 1

Zaofiarowanie produktów, które należy zaofiarować stosownie do § 3 trzeciego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 21) w połączeniu z § 1 zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 425) Centralnemu Urzędowi Rolniczemu, należy skierować do właściwej Placówki Okręgowej Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 2

Beabsichtigt der Andienende, die Erzeugnisse an einen anderen zugelassenen Verteiler, an eine Mühle oder an einen anderen Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetrieb zu veräußern, so ist dies der zuständigen Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle gleichzeitig mit der Andienung zu melden. Der Verkauf darf nur erfolgen, wenn die Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle die Erzeugnisse nicht übernimmt und dies gemäß § 4 der Dritten Durchführungsvorschrift bescheinigt.

§ 3

(1) Die Andienung hat in schriftlicher Form zu erfolgen. In Eilfällen kann sie fernmündlich vorgenommen werden, ist jedoch dann unverzüglich schriftlich zu bestätigen. Die Andienung muß enthalten:

1. den Namen oder die Firma und den Sitz der Niederlassung des Andienenden,
2. Art, Menge und Lagerort der angedienten Erzeugnisse,
3. die Verladestation.

(2) Im Falle des § 2 ist bei der Andienung Name und Ort des Betriebs, an den der Verkauf der angedienten Erzeugnisse erfolgen soll, anzugeben.

§ 4

Die Anordnung Nr. 2 des Vorsitzenden des Verwaltungsrates der Landwirtschaftlichen Zentralstelle über die Anbietungspflicht für Getreide und sonstige landwirtschaftliche Erzeugnisse vom 5. August 1940 (VBlGG. II S. 426) tritt mit Ablauf des 19. Juli 1941 außer Kraft.

Krakau, den 17. Juli 1941.

Der Vorsitzende des Verwaltungsrates der Landwirtschaftlichen Zentralstelle

Körner

§ 2

Jeżeli osoba ofiarująca zamierza sprzedać produkty innemu dopuszczonemu rozdzielcy, młynowi lub zakładowi obrabiającemu i przetwórczemu, to należy to równocześnie z zaofiarowaniem zgłosić Placówce Okręgowej Centralnego Urzędu Rolniczego. Sprzedaż nastąpić może tylko wtedy, gdy Placówka Okręgowa Centralnego Urzędu Rolniczego produktów nie przejmuje i o tym stosownie do § 4 trzeciego postanowienia wykonawczego wystawia zaświadczenie.

§ 3

(1) Zaofiarowanie winno nastąpić we formie pisemnej. W naglących wypadkach można zaofiarowania dokonać telefonicznie, należy je jednak wtedy niezwłocznie potwierdzić na piśmie. Zaofiarowanie musi zawierać:

1. nazwisko lub firmę oraz siedzibę oddziału tej osoby ofiarującej,
2. gatunek, ilość i miejsce składnicy zaofiarowanych produktów,
3. stację załadowania.

(2) W wypadku § 2 należy przy zaofiarowaniu podać nazwisko i miejsce zakładu, któremu zaofiarowane produkty mają być sprzedane.

§ 4

Zarządzenie Nr. 2 Przewodniczącego Rady Administracyjnej Centralnego Urzędu Rolniczego o obowiązku zaofiarowania zboża i innych produktów rolniczych z dnia 5 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 426) traci z upływem dnia 19 lipca 1941 r. swą moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 17 lipca 1941 r.

Przewodniczący Rady Administracyjnej Centralnego Urzędu Rolniczego

Körner

Anordnung

über die Bewirtschaftung von Ölfrüchten und Erzeugnissen aus Ölfrüchten.

Vom 17. Juli 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (VBlGG. S. 63) und des § 23 Abs. 2 der Dritten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940 (VBlGG. II S. 21) ordne ich an:

§ 1

Ölfrüchte und daraus hergestellte Erzeugnisse dürfen nur diejenigen Betriebe bearbeiten und verarbeiten, die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) zugelassen sind. Die Bestimmungen der Verordnung über den Erwerb von gewerblichen Unternehmen, Betrieben und Anteilsrechten vom 23. April 1940 (VBlGG. I S. 171) bleiben unberührt.

Zarządzenie

o gospodarowaniu płodami oleistymi i produktami z płodów oleistych.

Z dnia 17 lipca 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) i § 23 ust. 2 trzeciego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 21) zarządzam:

§ 1

Płody roślin oleistych oraz wytworzone z nich produkty wolno obrabiać i przerabiać tylko tym przedsiębiorstwom, które dopuszczone są przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa). Postanowienia rozporządzenia o nabywaniu przemysłowych przedsiębiorstw, zakładów i praw udziałowych z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 171) pozostają nienaruszone.

§ 2

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) setzt für jeden zugelassenen Betrieb eine Jahresverarbeitungsmenge fest.

§ 3

(1) Die gemäß § 1 zugelassenen Betriebe sind im Sinne des § 2 Abs. 2 der Anordnung über die Getreide- und Futtermittelwirtschaft im Wirtschaftsjahr 1941/42 vom 17. Juli 1941 (VBlGG. S. 419) zum Einkauf von Ölfrüchten beim Erzeuger berechtigt. Der Einkauf kann auf ein bestimmtes Gebiet (Aufkaufsgebiet) beschränkt werden.

(2) Die Betriebe dürfen in dem ihnen zugewiesenen Aufkaufsgebiet nur so viel Ölfrüchte aufkaufen, als sie im eigenen Betrieb mit Rücksicht auf die ihnen nach § 2 zugeteilte Jahresverarbeitungsmenge verarbeiten dürfen.

(3) Die Anordnungen der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Anbietungspflicht für Samenerträge von Ölpflanzen bleiben unberührt. Soweit der Betrieb auf Grund dieser Anordnungen Ölsaaten an die Saatgutstelle des Generalgouvernements abgibt, erhöht sich die Berechtigung zum Einkauf um die abgegebene Menge. Im übrigen ist ein Weiterverkauf von Ölfrüchten nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) gestattet. Der Einkauf von Mohnsamen, der feldanerkannt im Sinne des § 12 der Anordnung Nr. 1 der Saatgutstelle des Generalgouvernements vom 31. Mai 1940 (VBlGG. II S. 327) ist, ist den Betrieben verboten.

§ 4

(1) Die von den Betrieben hergestellten Erzeugnisse wie Öle, Hartfette, Fettsäuren und Abfallöle sind der Landwirtschaftlichen Zentralstelle unverzüglich anzudienen. § 3 der Dritten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940 (VBlGG. II S. 21) tritt insoweit in Kraft. Die Landwirtschaftliche Zentralstelle erteilt die zur Durchführung erforderlichen Anweisungen.

(2) § 1 Nr. 3 der Anordnung vom 5. August 1940 (VBlGG. II S. 425) bleibt unberührt.

§ 5

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden nach Maßgabe der Verordnungen zur Ergänzung der Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 (VBlGG. I S. 8) und vom 24. Juli 1940 (VBlGG. I S. 228) bestraft.

Krakau, den 17. Juli 1941.

Der Leiter
der Hauptabteilung Ernährung u. Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements

Körner

§ 2

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) ustala dla każdego dopuszczonego przedsiębiorstwa roczny kontyngent przeróbki.

§ 3

(1) Dopuszczone według § 1 przedsiębiorstwa uprawnione są w myśl § 2 ust. 2 zarządzenia o gospodarce zbożem i paszą w roku gospodarczym 1941/42 z dnia 17 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 419) do skupu płodów oleistych u producenta. Skup może być ograniczony do określonego obszaru (obszar skupu).

(2) Przedsiębiorstwom wolno zakupywać w wyznaczonym im obszarze skupu tylko tyle płodów oleistych, ile wolno im przerabiać we własnym przedsiębiorstwie ze względu na przydzielony im według § 2 roczny kontyngent przeróbki.

(3) Zarządzenia Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o obowiązku zaofiarowania plonów nasion z roślin oleistych pozostają nienaruszone. Jeżeli na podstawie tych zarządzeń przedsiębiorstwo oddaje zasiewy oleiste Urzędowi Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa, to uprawnienie do skupu zwiększa się o oddaną ilość. Poza tym odsprzedaż płodów oleistych dozwolona jest tylko za zezwoleniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa). Skup nasion maku polowo zakwalifikowanych w myśl § 12 zarządzenia Nr. 1 Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. Rozp. II str. 327), jest przedsiębiorstwom zakazany.

§ 4

(1) Wytworzone przez przedsiębiorstwa produkty, jak olej, tłuszcze twarde, kwas tłuszczowy i oleje odpadkowe, należy bezwłocznie zaofiarować Centralnemu Urzędowi Rolniczemu. § 3 trzeciego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 21) wchodzi w tej mierze w życie. Centralny Urząd Rolniczy udziela potrzebnych do wykonania wskazówek.

(2) § 1 p. 3 zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 425) pozostaje nienaruszony.

§ 5

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu karane będą stosownie do rozporządzeń celem uzupełnienia rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8) oraz z dnia 24 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 228).

Krakau (Kraków), dnia 17 lipca 1941 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Körner